

Der var ikke til denne Behandling tillet andre Endringsforslag end de i Betænkningen opførte.

Det første Afsnit, der fattedes under Forhandling, omfattede Lovforslagets §§ 12—17 (se Tillæg A. Sp. 27—30); § 24 (se Tillæg A. Sp. 135—146); af § 26 Nr. 30 og 31 (se Tillæg A. Sp. 153 og 154); af § 27 I. og III. a. b. c. d. 1 (se Tillæg A. Sp. 153—156) samt §§ 28 og 29 (se Tillæg A. Sp. 157—160), med de dertil stillede Endringsforslag (se Tillæg B. Nr. 24—26 Sp. 651—52; Nr. 105—6 Sp. 667—70 og Nr. 148 Sp. 677—78; jvf. samme Steds Nr. 47—51; Sp. 337—44; Nr. 207—14 Sp. 555—68 og Nr. 261, Sp. 627—28.)

Formanden: De Endringsforslag til §§ 17 og 24, som findes i Tillægsbetænkningen, sættes ikke under Forhandling her, men ville blive satte under Forhandling som et særskilt Afsnit, naar de øvrige Endringsforslag til samtlige Paragrafer ere forhandlede og afstemte.

Ordføreren (Berg): Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 24, som anbefales af Udvalget, skal jeg blot tillade mig at henvise til Betænkningen. Nr. 25 angaar Nedsættelsen af Summen til Lønninger for Ministre. Forslaget har ikke til Hensigt at ville affjære Regjeringen fra at kunne lønne en Minister mere, saafremt Rigets Anliggender i Løbet af næste Finantsaar maatte kræve, at Finantsministeriet og Conseilspresbiedet adskiltes, ligesom Tilfældet var i et tidligere Aar, ligesom det selvfølgelig paa den anden Side forudsættes, at, hvis man kom til at indskrænke Ministrenes Antal, fra 7 til 6 ved en Sammenlægning af Forsvarsministerierne til et, da vilde det overflødige blive sparet. Forslaget under Nr. 26 til § 17 af Udvalgets Flertal har til Hensigt at ville indskrænke noget de gjentagne Undersøgelser af ældre Indvaliders Tilstand, for derefter at regulere deres Invalideforsørgelse. Der er nemlig en Betragtning, hvortil Flertallet slutter sig, som er kommen frem ved forskjellige Leiligheder og som gaar igjen i dette Forslag, der gaar ud paa, at naar Invaliderne i en længere Tid have haft et lille Beløb tilstaaet som Følge af deres Stilling i Krigen og hvad de der have lidt, saa er det ikke billigt jevnligt at gaa og undersøge, om der mulig er foregaaet nogen Forandring enten med deres legemlige Bestaaenhed eller med deres Formueforhold. Ganste vist er det berettiget efter de specielle Love for Invalideforsørgelsen, men Udførelsen af disse Regler vil jo altid noget kunne modificeres efter Bevillingsmyndighedens Tanke i denne Henseende. Da nu imidlertid ogsaa disse Spørgsmaal i Principet, hvorefter man overhovedet skal gaa frem i den Henseende, nærmere vil komme til Forhandling under Behandlingen

af Invalideforsørgelsesloven, saa har Flertallet troet, at man ikke nu burde begynde at optage en tidligere afluttet Rundreise omkring i Provindserne i dette Niemed. Det er Hensigten med Forslaget, at selv om det høie Thing vedtager det, har det blot foreløbig tiltraadt den Betragtning, jeg her paa Flertallets Vegne har nævnt; men selv denne Betragtning vil komme til mere udførlig Diskussion, naar Invalideforsørgelsesloven foreligger. Med Hensyn til § 17 skal jeg kun bemærke, hvad der igrigt er en Selvsølge, at Udvalget har haft sin Opmærksomhed henvendt paa de forskjellige Pensioner, som der er meddelt Liste over, og har dels mundtligt høret skriftligt faaet Oplysning om enkelte af dem, hvorefter man ikke har fundet Anledning til at gjøre noget Forslag, og at man med Hensyn til Invalideforsørgelsen har forbeholdt sig — det gjælder Flertallet — at stille Forslag til 3die Behandling om Forhøielse, hvis det maatte vise sig, at en speciel Lov om denne Sag ikke skulde kunne udkomme. Angaaende Forslaget til § 24 under Nr. 105, da gaar dette Forslag af Udvalget ud paa en Negtelse af at bevilge Dagpenge for Overholdningsbetjenerne med 10 Kr. Det er mindre selve Beløbet, hvorom her er Tale, end det Princip, som ligger til Grund derved. Vi havde for nogle Aar tilbage en temmelig udførlig Diskussion om Fastsættelse af Dagpenge for de høiere Embedsmænd, og vi kom derved ned til 8 Kr., 4 Rdl. pr. Dag, som det høieste Beløb, det vil sige for Militæretaten. Dette Spørgsmaal vil sandsynligvis komme til at foreligge, naar vi paany skulle revidere disse Lønningstillægslove, og da at have vedtaget med Hensyn til Civiletaterne Bestemmelser, der gaa imod det, som nu er bestaaende, vil spærre den Betragtning, som mulig ogsaa da vil fremkomme, at Dagpengene skulde være de samme. Man maa altsaa, indtil en mere almindelig Revision af disse Spørgsmaal ligger for, finde det rigtigst, at denne Forhøielse udsættes indtil da. Forslaget under Nr. 106 er af Flertallet. Der forlanges 800 Kroner som Lønningstillæg for Chefen for Grændjetoldpolitiet. Udvalgets Flertal foreslaar at give ham 400 Kr. eller 200 Rdl. Det kan synes at være et underordnet Spørgsmaal, og stort er det ikke; men naar vi erindre, at vi for to Aar siden gav denne Embedsmand kongelig Ansættelse — hvad det ikke oprindeligt var paatænt, han skulde have, og som heller ikke Embedsmænd i denne Stilling tidligere have haft, men som Officerer i Rytteriet have sikket med at beklæde Bestillingen — og naar Flertallet nu er villigt til 2 Aar efter at forhøje hans Lønning fra 2200 Rdl. til 2400, saa viser det en saa villig Stemning mod denne Mand, at der ikke kan siges at være Noget at indvende mod vort Forslag. Sammenlignet med de Lønningforhold, der gjælder for det underordnede Personale, er det en særdeles tilbørlig Løn, der her bydes ham. Naar det hedder i Anmærkningerne, at man vel